



Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

12. Dies Martii. Illis quibus est gravis timor mortis non est grave mori, sed
grave est vivere sub metu mortis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Martius.
omnia
agnitus
um De
non erg
vita id
i hac vi

Tessera.

189

permittit, id tibi immodice ad salutem convenire, ea mala esse ad tuum bonum. Dum ergo pateris, ideo patere, quia Deus te vult pati, & quia meritus es pati. Ut igitur tibi consulas, consulo, ut Poëtæ & audias, & sequaris consilium:

Quam pateris dignè pœnam, patiare benignè.

12. DIE S MARTII.

Illis quibus est gravis timor mortis non est grave mori, sed grave est vivere sub metu mortis. S. Ambr. de bono mortis c. 8.

Nec mors. I.

C Laudat Malorum agmen, quæ, quia censetur terribilium omnium terribilissimum, timeatur ut malorum pessimum. Mors si mors foret malum, nulli non esset timendum, sed, ut docet tessera nostra, non est timenda, nisi illi, qui vivit sub metu mortis. Cui non est in voto potiri cælo, in eoque frui summo Bono? Quomodo mors est mala, sine qua non potes possidere summum, quod optas, bonum? Mors tibie erit in desiderio, si vita fuerit eximia à gravi flagitio. Illi soli timenda est mors, cui in vita fuit familiaris noxa mortalis. Quæ insania hæc? Illud metuis quod non potes fugere, nedum effugere, Mortem; & quod fugere potes, imo debes, non metuis, culpam mortalem. Mortem animæ, quo nihil potest esse pejus, utpote summum malum, quia causa omni mali, cum possit vitari, homines non timent; mortem corporis, cum non

sit

sit malæ; nisi malo, & evitari non possit, & metuum
& evitare satagunt. Cur amarus vitam fugientem
& currentem, quæ fugit nos, & non amarius vitam
permanentem, quæ expectat nos? Fatigamur, &
boramus pro vita præsenti, sive corporis, quæ no-
potest retineri, & quæ non est nisi unius momenti,
negligimus vitam futuram Animæ, quæ potest a no-
bis obtineri, & est vita æternitatis?

II. Quis si esuriens, forent in sterili ripa, ubi nullus
foret spes mitigandæ famis, videns ultra fluvium o-
nustas selectissimis fructibus arbor es: si mensam spe-
ctaret instructam exquisitissimis tapibus: si amicos
audiret invitantes eum blandissimis verborum le-
ciniis, ut se eorum jungeret Societati, famemq; ac si-
tim pelleret, doloreret si audiret ponte esse: aut formi-
daret transitum, si lembus offerretur, quo transcen-
dere posset, & fluvium trajicere, nec aquis se commi-
rere vellet, inani perspicacissimi amnis timore, mal-
letque perire in crepedine, quam periclitati in alveo?
O nos insignissimè fatuos! Pro auro quod latet in
terræ visceribus, quod abditur in ipsis Inferorum
suburbis, perfido credimus oceano, idque vadimo-
nio gracilis ligni, aliquot asserum, & quidem inter tot
vel pericula, vel metus periculi: & tamen transmigra-
re in Patriam, in regnum, cuius nullus est finis, volu-
mus. Quis post diuturnam ac per molestam pere-
grinationem, proximus jam patrio solo, & in illo pa-
ternis laribus, ubi parætes, affines, consanguinei eum
præstolantur, cupidi frui ejus conspectu, avidi stringi
ejus complexu, tunc doloreret, tunc vellet recedere,
reverti ad exilium, redire ad desertum, priusquam
aliquem vidisset? Deus te expectat Pater, Jesus Fra-

Martius.

Tessera.

191

ter. Maria Mater, Sancti cognati, Angeli amici: mor-
te ad illos itur; quid doles dum tibi est moriendum?

III. Mors si velis, malorum omnium tibi erit fi-
nis, miseriarum terminus. Quantum igitur est bo-
num, quod necessarium est ut non simus miseri: quæ
sine pretio captivos liberat, quæ sine favore Prætoris,
vincitos emittit: quæ sine postliminio exules in Pa-
triam reducit: quæ sine consensu Domini, servos ma-
numittit. Quis si sapiat, animam jam agens, si denuo
offerretur vita, acceptaret secundò matricis ergastu-
lum subire, sordib⁹ nutritri, aspectu cæli per tot men-
ses, ac sensu tot annos privari, redire per tot ludibria
Naturæ, per tot infortunia Fortunæ, resumere amen-
tiam Infantia, metus Pueritia, ludos insolentes Ado-
lescentia, pericula juventutis, curas virilis ætatis, mo-
lestias senectutis? Nullum credo tam feliciter vixisse,
eui placeret repetita tota vita. In hæc, quæ suffragio
non repeteremus, sine suffragio immissi sumus.
Mortem ergo ut ingens bonum, latus expectes, non
tristis formides. Hoc ipsum monet Poëta:

Mortis mitte metus, cupias si vivere latus.

13. DIES MARTII.

Malum, est aversio ab incommutabili Bo-
no. S. Aug. l. de liber. arb. 2. cap. 14.

Solum
peccatum
est ma-
lum.

I. **T**andem post diurnam, &
studiosam Mali investiga-
tionem, illud velut serpen-
tem in latibulo comprehendimus,
illud.